

Limburgs

PLEKJE

***Een plek in Limburg met een voor jouw bijzonder verhaal.
Ditmaal het verhaal van Marjolein Manten-de Witt en het klooster van de
Birgittinessen in Weert. Michèle ging met haar in gesprek.***

Midden in de bruisende binnenstad van Weert ligt een **oase van rust**. Het is het favoriete Limburgs plekje van Marjolein.

Marjolein is geboren en getogen in het Zuid-Limburgse Brunssum. Ze groeide op in een warm katholiek gezin. Inmiddels is zij getrouwd en is ze druk bezig met de zorg voor haar twee jonge zoontjes. Het is een heel ander leven dan toen ze, dertien jaar geleden inmiddels, als communicatiemedewerkster werkte op allerlei plekken door het hele land.

Net als haar ouders zet ze zich al jarenlang in voor de kerk, met name als (hoofd)leiding van de meisjeszomerkampen die jaarlijks in het Bisdom Roermond worden georganiseerd. Toen ze 13 jaar geleden op zoek was naar een nieuwe locatie voor deze kampen, maakte ze kennis met de zusters Birgittinessen – de bewoonsters van een klooster midden in het centrum van Weert.

Ze ging op bezoek bij het klooster om te zien of het een geschikte locatie voor het kamp zou zijn. Meteen stond ze versteld van de prachtige ruime tuin en van de rust temidden van alle drukte van de stad. Op dat moment wist ze echter nog niet op welke manier deze plek nog meer een rol zou gaan spelen in haar leven. Want langzaam maar zeker bloeide er iets op tussen haar en één van haar collega's..

Maar de afstand tussen Den Bosch en Brunssum maakte het lastig om een plek te vinden om elkaar vaker te ontmoeten en elkaar beter te leren kennen. Weert bleek een handige uitkomst: het ligt precies tussen Den Bosch en Brunssum in. De zusters Birgittinessen bleken ook nog eens over een gastenverblijf te beschikken. Het was de ideale oplossing.

Gastvrij thuiskomen

De protestante Jeroen en de katholieke Marjolein voelden zich beiden direct thuis bij de gastvrije zusters. Marjolein vertelt dat haar bij haar eerste ontmoeting met een van de zusters vooral het “kroontje” dat de vijf wonden van Christus symboliseert -dat de zusters op hun hoofd over hun kap dragen- opviel. Nu valt haar dit nieteens meer op, maar merkt ze vooral hoe open en gastvrij ze zijn.

Dat de zusters Birgittinessen na hun heroprichting specifiek gekozen hebben voor een oecumenische spiritualiteit en de eenheid tussen alle Christenen, welke hen zeer nauw aan het hart ligt, was een zeer waardevolle toevoeging aan de ontmoetingsmomenten tussen Jeroen en Marjolein in Weert.

Naar elkaar toe groeien

“We groeiden echt naar elkaar toe. Beginnend met ieder een kamer in een andere vleugel van het gastenverblijf steeds dichterbij elkaar toe; totdat we als getrouwen een gezamenlijke kamer in het midden hadden. Maar ook spiritueel en emotioneel gezien,” legt Marjolein uit.

“De zusters zijn daarbij niet alleen gastvrij in hun ontvangst, maar maken ook voor al hun bezoekers tijd”.

Rust vinden

Tijdens hun vele bezoeken vinden Jeroen en Marjolein elke keer samen rust in Weert; in de prachtige kloostertuin, in de stilte van de kapel van het klooster, in de gesprekken en ontmoetingen met elkaar, maar ook in de gesprekken met de moeder-overste en mede-zusters.

Blijven zoeken

De missie van de 'Birgittinessen 2.0', zoals Marjolein ze noemt [*de orde is in 1911 hersticht, red.*], komt nauw overeen met hoe zij zelf in het leven wil staan: Christus navolgen en Zijn licht in de wereld laten schijnen, met een speciale focus op het gebed voor de eenheid tussen alle Christenen. Niet uit eigen kracht, maar vanuit de Bron.

De Birgittinessen omschrijven het heel passend: “De kracht voor ons bidden en werken moeten we iedere dag opnieuw van Hem zelf ontvangen. Het telkens opnieuw zoeken naar Zijn goddelijke Wil. Want de Heer nodigt ook jou uit met de woorden: “Kom en volg Mij.”

Blijvende verbondenheid

Het klooster in Weert blijft ook in de jaren daarna van belang voor Jeroen en Marjolein. Telkens weer blijven ze terugkomen in het gastenverblijf van de zusters. De zusters waren getuige van hun opbloeiende relatie, en zelfs het huwelijksaanzoek vond er plaats!

Ook in de jaren erna, waarin de zoontjes van Jeroen en Marjolein worden geboren, zijn de zusters niet slechts toeschouwers aan de zijlijn. Ze blijven een actief deel uitmaken van hun leven.

Familiegevoel

De zoontjes van Jeroen & Marjolein – inmiddels vier en zes jaar oud – kijken telkens uit naar een ‘vakantie bij de zusters’, waarbij ze door de zusters als een soort 'extra familieleden' een beetje extra verwend worden.

“Nog iedere keer dat we met de auto onder de poort vanuit de winkelstraat het terrein van de zusters oprijden ervaar ik telkens weer een heerlijk gevoel van rust. Het is echt een oase. Hier komen we tot rust.”

